

מ"ת 50113/03/19 - מדינת ישראל נגד ב"ז

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 50113-03-19 מדינת ישראל נ' ב"ז (עציר)

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד צבי שוורץ
נגד	
משיב	ב"ז (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר

נכחה בדיון: עו"ד יעל מסיקה, ב"כ נפגעת
החלטה

בפני בקשת המדינה לעצור את המשיב, יליד 2000, עד לתום ההליכים בעניינו, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, משמצאה לשיטתה כי המשיב מסוכן לציבור, הן מסוכנות סטטוטורית והן מסוכנות הנלמדת ממעשיו, לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-21(א)(1)(ב) לחוק, בהתאמה.

השתלשלות ההליך:

1. בקשת המעצר הוגשה ביום 21.03.19 יחד עם כתב אישום המייחס למשיב עבירות מין חמורות שביצע בשתי ילדות בנות אחת-עשרה ועשר, ובהן: שתי עבירות של מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים, ניסיון למעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים, שלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים ושתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים.
2. ביום 11.04.19 הודיעה ההגנה כי בהליך זה לא תחלוק על קיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר.
3. תוך הדגשה חוזרת כי אין בכך כדי לרמז על תוצאות ההליך, נעתר בית המשפט לבקשת ההגנה ועניינו של המשיב הופנה לשירות המבחן. השירות הגיש חמישה תסקירים, מהימים 07.05.19, 16.05.19, 19.05.19, 02.06.19 ו-12.06.19, והמלצתו הסופית היא לשחרור המשיב להוסטל "מעגלים" המיועד לטיפול בעברייני מין.
4. המחלוקת בין הצדדים מוקדה אפוא בשאלת היתכנותה העקרונית של חלופת מעצר ובשאלת התאמתה הקונקרטית של המסגרת המוצעת, והכל בנסיבות העניין דנן.

מעשי המשיב:

1. המעשים המפורטים בכתב האישום נעשו תחילה בילדה א.א. כבת 11, שהמשיב הכיר בגן שעשועים כשהיא ואחיה הקטנים שיחקו עם אחיו בן השש. המשיב ביצע מעשים מגונים בילדה בשתי הזדמנויות שונות, בחומרה שגברה מאירוע לאירוע.
2. כך, בפעם השנייה, הסיר המשיב את בגדיה של הילדה, התפשט בעצמו, השכיב את הילדה על המיטה, נשכב עליה וחייך את אברו בגופה עד שפלט זרעו על גופה.
3. בפעם השלישית, שהחלה אף-היא במשחקם של הילדים בגן שעשועים, סירבה הילדה לדרישות המשיב, והמשיב ביצע מעשים מגונים בחברתה ב.ב., בת העשר, לאחר שאיים עליה בסכין.
4. בפעם הרביעית והאחרונה, הגיעו מעשי המשיב לשיא חומרתם, כשהמשיב הכניס את אבר מינו לפיה של הילדה א.א., אותו פתח בכוח ולאחר איומי סכין, והגיע לסיפוקו בפיה. לאחר מכן, כשהוא מאיים שיהרוג אותה, הפשיט המשיב את הילדה, התפשט בעצמו והחדיר את אברו לישבנה עד שהגיע לסיפוקו, על-אף זעקות הכאב של הילדה, בכיה ותחינותיה שיפסיק.
5. מעשים אלו החלו באוגוסט 2018 ותמו בחודש פברואר 2019.

תסקירי שירות המבחן - ממצאים, הערכות והמלצות:

1. תסקיר ראשון, מיום 07.05.19, נסמך על פגישה אחת עם המשיב ועל מסמכים. השירות התרשם שהמשיב מגלה עיסוק יתר בדחפיו המיניים, לרבות צריכה מוגברת של פורנוגרפיה, ומראה הכרה ראשונית בפסול שבמעשיו ובקיומה של משיכה פדופילית. השירות מצא כי קיימת רמת סיכון משמעותית להמשך פגיעות מיניות, כך שאם ישוחרר - מחויבת חלופת מעצר "הרמטית".
2. תסקירים שני ושלישי, מיום 16.05.19 ומיום 19.05.19, כללו המלצה על יציאת המשיב בליווי מפקחים לראיון קבלה ב"מעגלים". לאחר שהמשיב הוזהר לבל יפתח ציפיות, נענתה בקשת ההגנה והותרה יציאת המשיב לראיון.
3. תסקיר רביעי, מיום 02.06.19, נפתח בהבאת עמדתם של גורמי הקבלה ב"מעגלים", שהתרשמו שהמשיב יכול להיתרם מטיפול ייעודי במרכז שמשכו כשנה, כשבשנתיים נוספות יטופל במרכז יום ובמעקב - משכה הכולל של התכנית הוא שלוש שנים. הודגש כי ההוסטל איננו חלופת מעצר: אמנם יש פיקוח על הדיירים, אך אם מחליט דייר לעזוב או לא לשוב מחופשה, או להפר כלל מכלליו הנוקשים של המרכז, אין כל חסימה של-ממש בדרכו. השירות המליץ על שחרור המשיב ממעצר והעברתו להוסטל.
4. תסקיר חמישי, מיום 12.06.19, בא לענות על תהיות שעלו למקרא התסקיר הרביעי: השירות לא הסתיר התרשמותו מהמשיב כבעל תפקוד לא יציב, העוסק במילוי צרכיו המיניים וסטייה פדופילית בכלל זה, שנודעת ממנו סכנה משמעותית להישנות פגיעות מיניות בילדות, וכשרק טיפול אינטנסיבי יכול להפחית את הסיכון. מודעותו והבנתו של המשיב לכל אלה מצויה בשלב ראשוני בלבד. אמנם, ההוסטל המוצע איננו חלופת מעצר "הרמטית" ואף איננו חלופת מעצר כלל, אלא מסגרת טיפולית (לרבות חופשות), אך הוא ערוך לפיקוח מתמיד ולדיווח מידי לשירות, אם יעזוב המשיב את ההוסטל או יורחק ממנו. השירות שב על המלצתו לשחרור המשיב

להוסטל, ועל 'חלופת גיבוי' של מעצר בית בבית סביו של המשיב, אם תידרש לתקופת ביניים.

דין ומסקנות:

1. ראשית לכל, יש לבחון את התאמתו של המשיב לחלופת מעצר או למקום השמה טיפולי מכל סוג, שאין בהם כדי להכשיל את מטרת המעצר והחלופה - הגנה על הציבור, ובמיוחד הציבור הפגיע של ילדות רכות בשנים. במבחן זה כושל המשיב כליל, וברור שעל-אף שלמשיב אין הרשעות קודמות, מסוכנותו לילדות גדולה מאוד, מוחשית וקרובה, כנלמד מאלה:

א. טיב המעשים, שחזרו ונשנו ברמת חומרה הולכת וגוברת, וכשנלוו אליהם מאפיינים חריגים בחומרתם, שלא לומר באכזריותם: איומים בסכין על שתי ילדות; מעשה סדום שלא חדל ממנו המשיב גם כשהילדה צרחה ובכתה מכאב, וכשתחינותיה לא חדרו אל ליבו ולא מנעו ממנו להגיע לסיפוק מיני (כמו שגם נוכחותו בבית של אחיו בן השש לא הציבה לו גדרות);

ב. מאפייני אישיותו הלא-יציבה של המשיב, להערכת שירות המבחן, שעליה יש להוסיף את אותם צדדים בעייתיים באישיותו, שדחפו אותו להתנהגות אכזרית ומבהילה;

ג. הערכת שירות המבחן שלמשיב נטייה פדופילית, ההופכת למסוכנת ביותר כשנלווים אליה דחף מוגבר לעיסוק במין והיעדר עכבות הנלמד מהמעשים;

2. דחף מיני מוגבר, פדופיליה ותובנה פגומה וחסרה, שכבר הוכיחו את יכולתם להניע את המשיב לביצוע מעשי עבירה קשים בילדות, מציבים סיכון כה חמור, עד שקשה להעלות על הדעת אפשרות שחרור שאיננה מלווה בנסיבות חריגות. ואכן, פסיקתו של ביהמ"ש העליון עוקבת אחרי היגיון זה בזרם המרכזי של הפסיקה: כך ראו בש"פ 3322/18 מ.י. נ' אסמאעיל (2018); בש"פ 1913/18 פלוני נ' מ.י. (2018); בש"פ 669/16 מ.י. נ' פלוני (2016) בש"פ 662/12 פלוני נ' מ.י. (2012).

3. שירות המבחן מפנה לאפשרות שיקומית: טוב הדבר ויפה, אך לא על-חשבון ביטחון של ילדות. גם אם יצליח הטיפול, ארוכה מאוד הדרך עד שיוביל לשינוי לבבות אצל המשיב, או לפחות הפנמתו את הפסול במעשיו, זיהוי מוקדי סיכון וכוח רצון להתרחק מהם. ובינתיים? וכש"בינתיים" זה עלול להימשך שנה וגם שנתיים? כיצד ניתן יהיה להגן על ילדות, אם יתכוף על המשב יצרו ויעזבו את ההוסטל לחפש קורבן?

4. נמצא אפוא, שהמסוכנות גדולה עד-כדי מניעת האפשרות לכל חלופה למעצר, ומלבד זאת רחוקה המסגרת המוצעת מלהוות חלופת מעצר "הרמטית" שתציב גדר ממשית בין המשיב לבין קורבנותיו הפוטנציאליים. המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה יכולה אפוא להתקבל.

5. לנוכח האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

עותק החלטה יישלח לידיעת שירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, במעמד הצדדים.